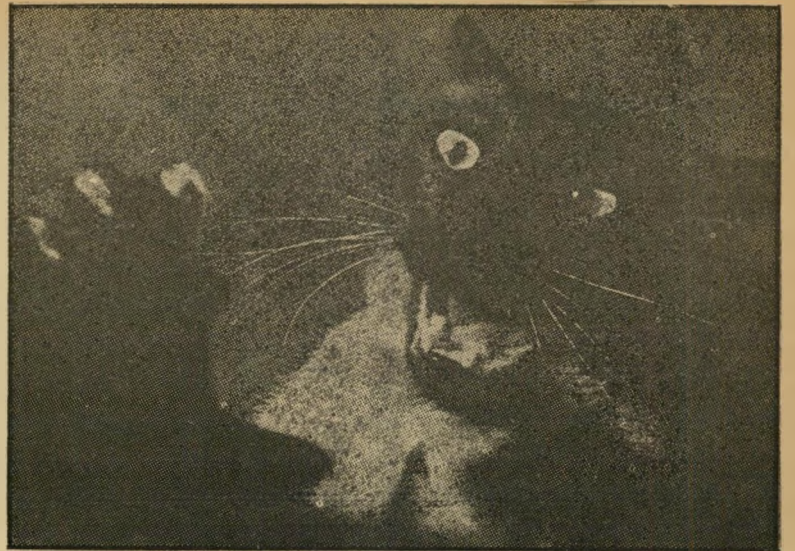

— פנים אל פנים —

שובתת אתא מגינה על עצמה

— קרב —

חתולה מגינה על עצמה

חשירים

מעשה בחייל, שמו גר,
ששאף להיות למג"ד.
הוא שלח בקשה,
גם תחינה, גם דרישה —
עד היום הוא פקיד במשרד.

בחור נחמד, שמו אביגל,
בכספיו של הבוס, הוי, מעל.
למחרת הוא נמלט
עם הכסף ביד —
הוא כעת מיליונר רבימשקל.

מעשה בסטודנטית, שמה מינה,
שכולם לטיול היא הזמינה.
מדי לילה היא בחצות
טיילה היא בגרנות;
איך ידעו זאת? — היא השמינה!
יהודה רונית, תל־אביב

העולם הבא

בעריכת לילי גילילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים שבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בשבוע בפרס של עשר לירות ישראליות. הזוכה בפרס השבוע הוא יונתן שפירא, חיפה.

אוהל מועד

שניים נפגשים ברחוב. האחד טופח לשני על הגב ושואל מה נשמע, אך נענה במבטי תמיהה בלבד.

"מה?" הוא שואל, "אינך זוכר אותי? הרי ישנו פעם יחד באהלנו"

"באמת?" משיב השני, "באיזו הצגה זה היה?"

יורם ברנע, תל־אביב

טעות לעולם צודקת

מכניחה חנתה על מלון "אכדיה".
(למרחב) אורי שיקה, חיפה
טבטוטית מעל לגג.

דרמה ארוטית ורבת מתח — הנעי
רה מהבורג. (הארץ)
מרדכי דן, תל־אביב
בת הורגת של מפתח שבדי.

תחרות הכדורגל תעובר בשלמותה.
(הארץ) אליעזר צוקרמן, ירושלים
מי יודע מה ילד משחק?

החקירה עלתה עתה על המסים הי-
נכונים. (הארץ)

יואל גור, תל־אביב
עליה צורך ירידה לחיי הנישום.

ביקשתי לקבוע פלישה עם האחראי.
(חדשות הספורט)

מרדכי דן, תל־אביב
לפי הכלל: פגש זכרתי.

צרו קל

★ שמעתם על שליח הרצון-הטוב מישראל שתעה בגיו-גלים של אפריקה, עד שנתקל בכושי אוכל-אדם ושאל או-תו: "מה אתה סוקר אותי כל כך?" השיב לו הכושי: "אני המפקח על המזון."

★ ועוד משהו על קאניבאליזם ומזון: כושי אחד כזה שואל את ראש השבט אם לבשל את שני הטבחים הלבנים שנלכדו מתוך האניה הטרופה. השיב ראש השבט: "לא. האינך יודע שיותר מדי טבחים מקלקלים את המרק?"

★ ומאוכלי-אדם ליצורים חמודים יותר: "סווי המסכנה, שערה מלבין מרוב דאגות." איזה דאגות? "היא אינה יכולה להחליט אם לצבוע את שערה בלבונד או לגינגי."

★ ועל דאגות כספיות: "שכחת שאתה חייב לי חמש לירות?" שאלתי אותו. "לא, השיב, אבל תן לי עוד כמה ימים ואשכח."

★ ועל איל-ההון המפורסם שהודיע בחברה, שהוא מוכן לשלם 100 אלף לירות למי שישא את דאגותיו במקומו. "טוב," השיב אחד הנוכחים, "אני מוכן. איפה מאה אלף הלירות?" זאת, השיב העשיר, תהיה דאגתך הראשונה."

★ יורם נראה עצוב מאד: "אני לא יודע מה שעמום עושה עם פססו. אתמול לא היתה לו פרוטה בכיס, והיום שוב היה תפרן." "מח יש?" שאלתי, "הוא מנסה ללוות ממך כסף?" "לא, הסכים יורם, אני מנסה ללוות ממנו כסף!"

יונתן שפירא, חיפה

מזה צוחקים בדניה

"מטומטם! אינך רואה שהזזקת את התוכנית הפוכה?"